

CRÍTICA

Marcel·lí Borrell

La furgoneta que ranquejava

LA TRAMA: Olive, rabassuda nena petita dels Hoover, vol participar en el concurs *Little Miss Sunshine* per a nenes ensinistrades, i la família al complet, pare, mare, germà, oncle i avi embarquen en una destartalada furgoneta camí de Califòrnia, però el viatge serà accidentat.

La pel·lícula: Com les ostres exquisides, cada temporada té la seva perla. *Pequeña Miss Sunshine* podria ser la d'enguany, collita indie, via Festival de Sundance. Es tracta d'una comèdia familiar, atípica?, de carretera i manta on sis personatges (a)normals –qui no ho és en els secrets de família?– viatgen a la recerca de si mateixos. El pare és un fracassat venedor de cursets d'autoestima per a triomfar en la vida, la marassa s'escarrassa per evitar el divorci a cops de *fast-food*, la nena de set anys teleadicta vol ser Miss Califòrnia en petit, el germà adolescent que ha fets vots de silenci tot llegint *Així parlava Zaratustra* de Nietzsche!, l'avi tipus Simpson cocaïnòman, i finalment, l'oncle gai suïcida expert en Marcel Proust!! Ells formen el nucli dur que posa en crisi allò que, de tant en tant, s'anomena l'estil-de-vida-americà, entre el mal gust i el deliri ètic. Jonathan Dayton i Valerie Faris, provinents del món del videoclip, han dirigit la pel·lícula amb alegre desimboltura. Tan aviat la comèdia enfila els excessos de l'*slapstick* més absurd, com s'aquieta vorejant el drama patològic d'arrel psicoanalista. Un film ple de situacions inversemblants habitat per sis personatges patètics –en la més jovial accepció del terme–, i que sense ganes de pecar d'eurocentrisme cultural, ben bé podrien passar per aquells sis dramàtics personatges de Luigi Pirandello en busca d'un autor com cal. En fi, un film crític, literari, divertit, meditat i alhora fresc, itinerant i fidel a la tradició d'un gènere, la comèdia, que tan aviat vol fer petar de riure salvatge com somicar de pena íntima. Greg Kinnear, Steve Carrell i l'àcid Alan Arkin madurat en cicuta, junt amb la immensa Toni Collette de *En sus zapatos*, certifiquen la bondat-maldat del producte.

Pequeña Miss Sunshine

Directors: Jonathan Dayton i Valerie Faris. Intèrprets: Greg Kinnear, Toni Collette, Alan Arkin, Steve Carell. EUA, 2006. 102 minuts. Rambla.

La frase: "Fracassat és aquell que té tanta por de fracassar que ni tan sols ho intenta", sentència l'avi sorrut abans de fer mutis pel foro. Potser no li manca raó. De totes les ferides rebudes, potser les que mai no curen són les de les batalles evitades.

La recomanació: Avinent per a famílies rodamons en fase orgànica i crítica, i per a individus/es afectes al neguit de viure segons que dicta el cinema.